

Kitab Yoél jeung Garéja Advent Poé Katujuh Laodikia — Nomer Tilu Welas

Jeff Pippenger

2025-12-18

Wilangan Tilu Welas

Urang ayeuna keur nyanghareupan lambang nubuat taun 1863. Perhatian urang geus dipuseurkeun kana Kades dina Kitab Suci minangka lambang tina pambarontakan Israil kuna ngalawan “pangreureuhan” anu nyababkeun pupusna maranéhna salila hiji mangsa nu ngahontal puncakna di Kades, ku kituna ngagambarkeun panolakan kana “jalan-jalan heubeul” milik Yeremia dina taun 1863 nalika “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep ditolak.

Dina ngudag cahaya anu patali jeung Kades jeung 1863, urang geus ngaidentifikasi sapuluh ujian anu nepi ka Kades. Urang geus ngaidentifikasi tilu ujian anu kahiji minangka ujian manna. Tilu léngkah éta bisa digambarkeun minangka mujijat atawa ujian, jeung perhentian Sabat minangka anu kahiji tina sapuluh ujian téh saluyu jeung ujian anu kasapuluh, anu ku Paulus dina Ibrani ditepikeun kalawan écés pisan minangka “perhentian.” Sapuluh ujian éta miboga perhentian alfa jeung perhentian omega.

Teu aya pentingna kumaha saurang nu nalungtik nubuat hayang ngartikeun “peristirahatan” anu ditolak ku urang Ibrani di Kadesh—sabab sacara profétis unggal “peristirahatan,” (baris demi baris) nujul kana “peristirahatan jeung panyegeran” anu mangrupa hujan panungtung. Kadesh téh hiji lambang anu utama tina panolakan kana warta hujan panungtung, sarta ogé kana pangalaman hujan panungtung, sabab panyegelan anu dilaksanakeun ka saratus opat puluh opat rébu di Kadesh téh mangrupa katetepan dina bebeneran boh “sacara intelektual boh sacara rohani.”

“Sagancang-gancang umat Allah disegel dina tarangna—éta lain segel atawa tanda naon waé anu katingali, tapi tetepna dina bebeneran, boh sacara intelektual boh sacara rohani, nepi ka maranéhna teu bisa digoyahkeun—sagancang-gancang umat Allah geus disegel sarta disiapkeun pikeun pangguncangan, éta bakal datang. Saéstuna, éta geus dimimitian; panghukuman Allah ayeuna keur nimpah ka ieu nagri, pikeun méré peringatan ka urang, sangkan urang nyaho naon anu bakal datang.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1161.

Mantap dina “kaleresan” sacara “intelektual” ngagambarkeun panarimaan kana metodologi garis demi garis minangka hiji-hijina pendekatan anu disucikeun dina nalungtik Firman Allah. Pendekatan anu heureut ieu dipastikeun minangka pendekatan anu bener dina bulan Agustus 1840, nalika “jalma réa jadi yakin kana benerna prinsip-prinsip panapsiran nubuat anu diadopsi ku Miller jeung rancanganana, sarta hiji dorongan anu endah dipasihkeun ka gerakan advent.” “Dorongan anu endah” éta ngagambarkeun manifestasi kakawasaan Roh Suci anu ngutus pekabaran malaikat kahiji ngurilingan dunya dina taun 1840.

Jalma-jalma anu ilubiung dina pagawéan anu ngagambarkeun “dorongan anu ajaib” téh dipaparin kakawasaan pikeun ngalaksanakeun éta pagawéan ku kakawasaan Roh Suci. Roh Suci ngan nembongkeun kakawasaan-Na di antara jalma-jalma anu geus narima metodologi anu suci. Roh Suci ngan nembongkeun kakawasaan-Na dina jero jalma-jalma anu geus narima metodologi anu suci.

Netepkeun diri dina bebeneran sacara intelektual nyaéta nampa metodologi garis demi garis, sarta “narima” metodologi garis demi garis éta dilambangkeun ka urang Laodikea minangka dibukana panto hate pikeun asupna Utusan ka Laodikea dina pribadi Roh Suci. Narima metodologi anu suci éta mawa kakawasaan Roh Suci asup kana pikiran jalma-jalma anu keur netepkeun diri dina bebeneran sacara intelektual. Narima metodologi éta ngahasilkeun hiji karohanian anu dilambangkeun minangka ngahijina Kaallahan jeung kamanusaan. Palaksanaan metodologi Alkitabiah, nyaéta garis demi garis, lamun dicampur jeung iman, dilambangkeun minangka netepkeun diri dina bebeneran sacara intelektual, sarta bebeneran (amanat) anu dihasilkeun ku metodologi éta moal bisa dipisahkeun ti Isa Almasih, anu nyaéta Sang Sabda. Narima amanat tina Sabda-Na nyaéta narima Roh Suci kana pikiran anjeun. Ku kituna, netepkeun diri dina bebeneran sacara intelektual ngahasilkeun pangalaman rohani anu narima meterai pangajen ti Allah.

Kadesh nyaéta ujian panungtungan pikeun Israél baheula. Dua golongan nu nginum anggur dina kitab Yoél dipisahkeun jeung dibédakeun hiji ti nu séjén dumasar kana panolakan atawa panarimaan kana amanat hujan panungtungan, anu ku Yoél diidentifikasi minangka “anggur anyar” sabalikna ti anggur hasil férméntasi anu keur diinum ku golongan séjén. “Anggur anyar” dina Yoél téh nyaéta “pangreureuhan” nurutkeun Paulus dina Ibrani tilu jeung opat. Éta ogé anu ditolak ku “jalma-jalma mabok ti Éfraim” dina Yesaya pikeun “didangu”—anu “ka saha Mantenna ngandika, ‘Ieu téh pangreureuhan anu ku maranéh bisa nyababkeun nu capé ngarasa reureuh; jeung ieu téh panyegeran’: tapi maranéhna henteu daék ngadangu. Tapi firman PANGERAN ka maranéhna jadi parentah kana parentah, parentah kana parentah; garis kana garis, garis kana garis; dieu saeutik, ditu saeutik; supaya maranéhna indit, tuluy murag ka tukang, diremuk, kajiret, jeung katéwak.”

Kami parantos ngaidentifikasi yén pemberontakan anak sapi emas Harun ngagambarkeun ‘dua’ tina sapuluh ujian anu puncakna di Kadesh. Pamisahan ujian éta janten dua ujian saluyu jeung mangsa pangujian hujan ahir anu diwakilan ku “ujian gambar sato galak,” nyaéta ujian anu nangtukeun takdir umat Allah. Wahyu pasal tilu welas ngaidentifikasi ‘pemberontakan’ sabab angka ‘tilu welas’ ngagambarkeun pemberontakan.

Bab ieu dimimitian ku sato galak laut kapapaan, lambang utama panarajang kana Allah di bumi, sakumaha Daniel nangtukeun éta minangka kakawasaan anu ngucapkeun kecap-kecap anu agung ngalawan Anu Maha Luhur. Panarajang éta diteruskeun ku panarajang sato galak bumi, nyaéta Amérika Sarikat, anu saterusna maksa sakumna dunya nuturkeun conto panarajang maranéhna. Pola pikeun panarajang katilu dina ieu bab kapanggih dina panarajang kahiji tina tilu panarajang éta, anu digambarkeun minangka sato galak laut, lambang Vatikan. Dina ayat sabelas Amérika Sarikat nyarita saperti naga sahingga ngawangun hiji gambar pikeun sato galak—gambar Vatikan. Mimiti ti ayat dua welas saterusna, Amérika Sarikat maksa dunya supaya ngalakukeun hal anu

sarua. Panarajang Harun téh dua rupa, ngawakilan panarajang Amérika Sarikat sarta saterusna panarajang sakumna dunya nalika gambar dunya tina Vatikan dipaksa pikeun ditegakkan.

Pangbarontakan Harun nandaanan duanana mangsa, anu dilambangkeun ku nyembah brahala nalika Musa teu aya, tuluy ku nyembah brahala nalika Musa aya. Musa keur nampi Hukum Taurat, ku sabab éta anjeunna ngawakilan Hukum Allah minangka titik pamisah dina pangbarontakan éta. Ujian anu dilambangkeun ku arca emas anak-sapi sato galak buatan Harun nyaéta ujian taun 1863.

Éta téh ujian hukum poé Minggu, anu ngalambangkeun hiji garis pamisah antara hirup jeung pati. Éta téh garis pamisah antara Tanah Jangji atawa maot di padang gurun, garis pamisah antara tanda sato galak atawa meterai Allah, garis pamisah antara nasib Shebna urang Laodikia atawa Eliakim urang Filadelfia. Tilu ujian anu kahiji, anu dilambangkeun ku manna, ngalambangkeun pasualan Sabat atawa poé Minggu, kitu deui ujian anu kasapuluh. Garis pamisah dina pangbarontakan anak sapi emas Harun, anu ngawakilan boh ujian kalima boh kagenep—jeung éta téh hukum poé Minggu.

Ujian anu kaopat nyaéta cai di Massah, anu hartina ‘pangujian,’ jeung ‘Meribah,’ anu hartina “panji Jehovah,” sarta ieu kacatet dina Budalan 17:1–7, di mana éta sacara langsung dipikawanoh minangka “nguji PANGERAN”.

Tuluy sakumna jamaah bani Israil indit ti gurun Sin, nurutkeun lalampahan maranéhna, luyu jeung parentah PANGERAN, tuluy maranéhna masang kémah di Rephidim; ari di dinya euweuh cai pikeun inumeun rahayat. Ku sabab kitu rahayat paséa jeung Musa, pokna, “Pasihan kami cai supaya kami bisa nginum.” Saur Musa ka maranéhna, “Ku naon maranéh paséa jeung kaula? Ku naon maranéh ngagoda PANGERAN?” Di dinya rahayat kacida halabhabna ku haus kana cai; sarta rahayat ngagerendeng ngalawan Musa, pokna, “Ku naon anjeun mawa kami kaluar ti Mesir, pikeun maéhan kami jeung anak-anak kami sarta ingon-ingon kami ku halabhab?”

Tuluy Musa sasambat ka PANGERAN, pokna, “Naon anu kudu ku sim kuring dipigawé ka ieu bangsa? Maranéhna geus ampir rék ngalempar sim kuring ku batu.”

Sarta PANGERAN ngadawuh ka Musa, “Heula ka payuneun rahayat, sarta ajak sawatara kokolot Israil; jeung iteuk maneh, anu ku maneh dipaké neunggeul walungan, cekel dina leungeun maneh, tuluy angkat. Tingali, Kami bakal nangtung di payuneun maneh di dinya, dina batu karang di Horeb; tuluy maneh kudu neunggeul eta batu karang, sarta cai bakal kaluar ti dinya, supaya rahayat bisa nginum.” Jeung Musa ngalampahkeun kitu di hareupeun kokolot Israil.

Mangka anjeunna nyebut ngaran éta tempat Massah jeung Meribah, ku sabab paséa urang Israil, jeung ku sabab maranéhna ngagoda ka PANGERAN, pokna, “Naha PANGERAN aya di antara urang, atawa henteu?” Budalan 17:1–7.

Pangnyobaan anu dilambangkeun ku “Massah,” jeung panji anu dilambangkeun ku “Meribah” téh mangrupa alfa profétis anu patepang jeung omega profétisna nalika Musa neunggeul Batu Karang anu sarua pikeun kadua kalina. Ieu hartina yén nu kaopat tina sapuluh panggoda téh

dilambangkeun di Kades, sabab Kades anu kadua téh tempat Musa neunggeul Batu Karang dina pambangkangan. Ieu nétélakeun yén Kades, minangka hiji lambang, ngawengku ujian ngeunaan cai anu ngahasilkeun hiji panji.

Ujian cai anu ngahasilkeun panji téh nyaéta ujian kana pekabaran hujan ahir. Taun 1863 nyaéta tempat nalika panji sakuduna geus diangkat, tapi hanjakalna; 1863 téh ngan saukur Kades anu kahiji, jeung Kades anu kadua aya dina hukum Minggu anu bakal geura datang. Massa jeung Meriba ngagambarkeun ujian panungtungan pikeun saratus opat puluh opat rébu pas saméméh maranéhna diangkat jadi panji dina hukum Minggu. Lain kakawasaan Roma, atawa kakawasaan urang Yahudi anu ngatur pupusna Kristus. Kakawasaan éta geus diidinan dina musyawarah Sawarga mangabad-abad saméméh salib. Musa ngagunakeun iteukna, iteuk anu geus diurap ku Allah nyalira pikeun neunggeul Batu Karang— tapi ngan sakali. Batu Karang éta, nurutkeun ilham, digambarkeun ku pekabaran-pakabaran ti 1840 nepi ka 1844, nyaéta bebeneran-bebeneran dasar baheula anu ngagambarkeun jalan jalma-jalma bener. Dina ujian anu dilambangkeun ku Massa, cai anu nyalametkeun téh nyaéta cai anu kaluar tina Batu Karang tina jalan-jalan baheula. Cai éta nguji sarta ngahasilkeun dua golongan; hiji pikeun tanda sato galak jeung hiji deui pikeun segel Allah, sakumaha dilambangkeun ku segel Allah kana jalma-jalma anu diangkat jadi panji, sakumaha dilambangkeun ku Meriba.

Bait Allah geus réngsé saméméh parentah katilu ti Artaxerxes, anu netepkeun yén bait Millerite anu diadegkeun ku Kristus salila 46 taun ti 1798 nepi ka 1844, geus réngsé saméméh malaikat katilu, anu dilambangkeun ku datangna parentah katilu. Saratus opat puluh opat rébu diségél pas saméméh hukum Minggu, tuluy maranéhna diangkat jadi panji-panji kurban buahan pangheulana Pentakosta, saperti dina jaman baheula. Massa jeung Meribah nandaan ujian cai anu dilambangkeun ku amanat Tangis Tengah Peuting dina sajarah malaikat kahiji jeung katilu.

Padamel ngahijikeun Kaallahan jeung kamanusaan ogé digambarkeun minangka ngahijikeun dua Bait Allah. Éta ogé digambarkeun minangka perkawinan, nalika saurang lalaki jeung saurang awéwé, atawa hiji bait awéwé jeung hiji bait lalaki di hijikeun sarta jadi saawak. Kristus ngadegkeun bait Millerite pikeun maksud ngaping maranéhna kana Bait-Na di Sawarga, tempat maranéhna bakal manggihan “istirahat,” anu digambarkeun dina sajarah taun 1844 ku Sabat poe katujuh.

Nalika pangarti ieu ngeunaan Massa jeung Meribah, minangka ujian kaopat, diterapkeun di antara hiji ujian pambuka anu ogé ngawakilan tilu ujian, sarta anu satuluyna dituturkeun ku hukum Minggu tina ujian kalima jeung kagenep—mangka anjeun tiasa ningali, tapi ngan saukur lamun anjeun daék ningali, yén ujian manna anu tilu rangkep téh nyaéta ujian kahiji, dituturkeun ku hiji ujian anu miheulaan ujian katilu anu dua rangkep, nyaéta anak sapi emasna Harun. Massa jeung Meribah digambarkeun babarengan, sabab ngan dina amanat malaikat kadua ayana “pangduaan” nubuat kapanggih. Tilu ujian manna anu kahiji téh nyaéta amanat malaikat kahiji. Ujian Massa jeung Meribah téh nyaéta amanat malaikat kadua, sarta pemberontakan Harun téh nyaéta amanat malaikat katilu.

Ujian kalima nyaéta ujian anak sapi emasna Harun anu dimimitian ku hiji prakna nyembah brahala nalika para pemberontak nyangka yén pemberontakan maranéhna anu taranjang téh nyumput ti Allah.

Nalika eta bangsa ningali yen Musa lila turun ti gunung, bangsa éta ngariung ka Harun, tuluy maranehna nyarios ka anjeunna, “Geura, jieunkeun pikeun kami allah-allah anu baris mingpin kami; sabab ari Musa ieu, jalma anu geus mawa kami kaluar ti tanah Mesir, kami henteu nyaho naon anu geus kajadian ka anjeunna.” Jeung Harun nyarios ka maranehna, “Copotkeun anting-anting emas anu aya dina ceuli pamajikan-pamajikan maraneh, anak lalaki maraneh, jeung anak awéwé maraneh, tuluy bawa ka kuring.” Tuluy sakumna bangsa éta nyopot anting-anting emas anu aya dina ceulina, sarta dibawa ka Harun. Jeung anjeunna narima éta tina panangan maranehna, tuluy ngabentukna ku pakakas ukir, sanggeus anjeunna nyieun éta jadi anak sapi tuangan; sarta maranehna nyarios, “Ieu allah-allah maneh, eh Israil, anu geus mawa maneh kaluar ti tanah Mesir.” Nalika Harun ningali éta, anjeunna ngadegkeun altar di hareupeunana; tuluy Harun ngumumkeun, saur anjeunna, “Isukan aya hiji pésta pikeun PANGERAN.”

Tuluy maranéhna hudang isuk-isuk kénéh dina poé isukna, tuluy ngahaturkeun kurban beuleuman, sarta mawa kurban karapihan; tuluy jalma-jalma calik pikeun dahar jeung nginum, sarta hudang pikeun ulin. Exodus 32:1–6.

Uji anu kagenep nyaéta bagian kadua tina pangbarontakan anak sapi emas, nalika Musa mulih sanggeus nampi Sapuluh Parentah. Musa naros, “Saha anu aya di pihak PANGERAN?” lolobana tetep pasip atawa ngagabung jeung para panyembah berhala, nembongkeun pangbarontakan anu sarua sacara kabuka dina payuneun panganteur.

Uji kalima jeung kagenep écés mangrupa tipéu sarta sajarah jeung hukum Minggu. Elia di Gunung Karmel naroskeun patalékan anu sarupa jeung anu dipidangkeun ku Musa. Pilih dina poé ieu saha anu rék ku aranjeun diladénan, nunjuk kana uji hukum Minggu. Simbolisme tina uji gambar sato galak nunjuk kana hukum Minggu. Pamisahan urang Lewi dina carita Harun jeung pamisahan dua belas kaom dina carita dua anak sapi emasna Yerobeam, nandaan pamisahan anu wijaksana jeung anu bodo dina hukum Minggu. Urang Laodikia téh parawan-parawan anu bodo, sakumaha disaksian ku Sister White, ku kituna pamisahan para parawan dina hukum Minggu téh nya éta pamisahan antara urang Laodikia jeung urang Filadelfia. Uji kalima jeung kagenep, anu mangrupa hiji uji dua rupa, sajarah jeung hukum Minggu, anu hartina sajarah jeung 1863, jeung Kades.

Bab tilu puluh dua jeung tilu puluh tilu tina Exodus kalaksanakeun dina poé anu sarua pisan, ngan béda sababaraha jam, sarta poé éta ngalambangkeun taun 1863 jeung Kadesh. Dina bab tilu puluh tilu Musa nyuhunkeun supaya ningali kamulyaan Allah. Ku kituna, urang ningali Musa dina provokasi kalima jeung kagenep keur dirobah jadi saratus opat puluh opat rébu. Musa anu sarua éta ogé aya di Kadesh, neunggeul Batu pikeun kadua kalina, ku kituna ngawakilan hiji golongan anu diremuk ku Batu anu maranéhna nolak pikeun murag kana éta. Batu éta téh hiji pekabaran, ku sabab kitu aya dua lambang Musa di Kadesh, nu hiji nembongkeun kamulyaan Allah jeung nu hiji deui nampik Batu.

“Sing jadi pangjaga Allah dina témbok-témbok Sion, kudu jalma-jalma anu sanggup ningali bahaya saméméh nepi ka umat,—jalma-jalma anu sanggup ngabédakeun antara bebeneran jeung kasalahan, kaadilan jeung kajahatan.

“Peringatan geus datang: Ulah aya nanaon anu diidinan asup nu bakal ngaganggu dasar iman anu ku urang geus dipaké ngawangun ti saprak pesen éta datang dina taun 1842, 1843, jeung 1844. Kuring aya dina pesen ieu, jeung ti harita kénéh kuring geus nangtung di hareupeun dunya, satia kana caang anu geus dipaparinkeun ku Allah ka urang. Urang teu boga maksud ngageserkeun suku urang tina landasan tempat éta disimpen, nalika unggal poé urang neangan Gusti ku doa anu enya-nya, néangan caang. Naha aranjeun nyangka yén kuring bisa nyerahkeun caang anu geus dipaparinkeun ku Allah ka kuring? Éta kudu jadi saperti Batu Karang Jaman-Jaman. Éta geus nungtun kuring ti saprak éta dipaparinkeun.” Review and Herald, 14 April 1903.

Salah sahiji perlambang ngeunaan ‘Musa di Kades’ nyaéta neunggeul Batu ku iteuk, anu mangrupa lambang kakawasaan. Kahiji kalina éta téh kakawasaan Allah, jeung kadua kalina éta téh kakawasaan manusa. Golongan anu dilambangkeun ku Musa dina Kades nu kadua dilambangkeun salaku nu mabok ti Epraim, anu maké kakawasaan teologis maranéhna (iteuk) pikeun nyerang amanat hujan panungtungan, nyaéta amanat ngeunaan jalan-jalan baheula ti taun 1840 nepi ka 1844.

“Sakabéh amanat anu dipasrahkeun ti taun 1840–1844 kudu dijadikeun kuat ayeuna, sabab loba jalma anu geus leungit pituduhna. Amanat-amanat éta kudu ditepikeun ka sakabéh jamaah.”

“Al Masih ngandika, ‘Bagja panon maranéh, sabab maranéh ningali; jeung ceuli maranéh, sabab maranéh ngadangu. Sabab saéstuna Kami nyarita ka maranéh, yén loba nabi jeung jalma-jalma bener geus hayang ningali hal-hal anu ku maranéh katingali, tapi maranéhna henteu ningalina; jeung ngadangu hal-hal anu ku maranéh kadéngé, tapi maranéhna henteu ngadangu’ [Matthew 13:16, 17]. Bagja panon anu ningali kana perkara-perkara anu katempo dina taun 1843 jeung 1844.

“Eta pesen teh parantos dipaparinkeun. Jeung teu meunang aya panundaan dina ngulang deui eta pesen, sabab tanda-tanda jaman keur kalaksanakeun; pagawean panutup kudu direngsekeun. Hiji pagawean anu agung bakal direngsekeun dina waktu anu pondok. Hiji pesen moal lila deui bakal dipaparinkeun ku katangtuan Allah, anu bakal ngagede jadi sasauran tarik. Tuluy Daniel bakal nangtung dina bagianna, pikeun mere kasaksianana.” Manuscript Releases, jilid 21, 437.

Uji kahiji ngeunaan manna téh tilu uji. Uji panungtung tina sapuluh uji nyaéta ujina malaikat katilu. Boh anu kahiji boh anu panungtung ngawakilan “istirahat” minangka lambang tina uji éta. Uji kahiji téh tilu uji, ngawakilan malaikat kahiji anu dituturkeun ku malaikat kadua, ari uji kaopat, tempat panyegelan jeung diangkatna minangka panji, diwakilan ku Massa jeung Meribah. Malaikat katilu, anu diwakilan ku uji kalima jeung kagenep, nyaéta uji katilu, anu nuturkeun uji kadua ngeunaan Massa jeung Meribah, sarta uji kahiji ngeunaan manna.

Provokasi di Taberah anu dipedar dina Bilangan 11:1–3 téh mangrupa ujian anu katujuh. Ayat-ayat anu ngawanohkeun cobaan iman anu ngagebrét ku seuneu, anu diwakilan ku “Taberah,” nu hartina ‘tempat kaduruk,’ dipiheulaan ku ayat-ayat anu nandaan gerak umat Allah ngalangkungan padang gurun. Kasabaran anu kurang anu katémbong dina pasal sapuluh dipapatkeun jeung saratus opat puluh opat rébu anu nuturkeun Anak Domba ka mana baé Anjeunna angkat. Maranéhna téh jalma-jalma anu ngabogaan kasabaran para wali, ari Israil baheula mah dina pasal sapuluh keur nembongkeun teu sabar anu ngarah kana panyiksa maranéhna ku seuneu dina pasalABELAS.

Tuluy maranéhna miang ti gunung PANGERAN salila lalampahan tilu poé; jeung Peti Perjangjian PANGERAN leumpang di hareupeun maranéhna dina lalampahan tilu poé éta, pikeun neangan tempat panyangrekan pikeun maranéhna. Jeung mega PANGERAN aya di luhur maranéhna dina waktu beurang, nalika maranéhna indit kaluar ti pasanggrahan. Jeung kajadian, nalika Peti éta mitembeyan maju, Musa ngucap, Jung nangtung, nun PANGERAN, sarta mugi musuh-musuh Gusti paburencay; sarta mugi jalma-jalma anu ngabenci ka Gusti lumpat ngungsi ti payuneun Gusti. Jeung nalika éta eureun, anjeunna ngucap, Mulih deui, nun PANGERAN, ka rébuan rébu urang Israil. Bilangan 10:33–36.

Ayat salajengna ngenalkeun pambarontakan Taberah.

Jeung nalika éta bangsa ngangluh, hal éta matak henteu kersa ka PANGERAN; sarta PANGERAN ngadangu éta; amarah-Na hurung; sarta seuneu ti PANGERAN ngaduruk di antara maranéhna, jeung ngahakan maranéhna anu aya di bagian pangluarna pasanggrahan. Sarta éta bangsa sasambat ka Musa; jeung nalika Musa ngadoa ka PANGERAN, seuneu éta pareum. Jeung anjeunna nyebut ngaran éta tempat Taberah: sabab seuneu ti PANGERAN ngaduruk di antara maranéhna. Bilangan 11:1–3.

Pancingan anu tumut kana panyingkabna seuneu téh nyaéta karinduan kana kadaharan daging, sarta ieu mangrupa panggodaan anu ka dalapan. Ieu kapanggih dina Bilangan 11:4–34. Pangingel dina Taberah ngagambarkeun kodrat luhur anu geus kacemar, kakurangan kasabaran, jeung pamberontakan hawa napsu kana panci-panci daging Mesir ngagambarkeun kodrat handap. Seuneu ngagambarkeun panyucian ku seuneu ku Utusan Perjangjian dina Maleakhi pasal tilu, sabab sacara nubuatan Taberah hartina tempat kaduruk, sarta tempat kaduruk dina Firman nubuat Allah aya dina Maleakhi tilu, tempat seuneu ngahasilkeun hiji golongan anu teu sabar anu dipastikeun bakal dibersihkeun, sarta hiji golongan anu sabar anu disucikeun minangka kurban anu diangkat ka luhur.

Jalma-jalma anu dilambangkeun ku Musa dina ujian dua rupa tina tabiat Taberah, nyaéta tabiatna anu leuwih luhur jeung anu leuwih handap, nyaéta saratus opat puluh opat rebu anu geus netep dina bebeneran boh sacara intelektual boh sacara rohani. Intelek ngaidentifikasi tabiat anu leuwih luhur, sarta sacara rohani ngalambangkeun paduanana Kadean jeung kamanusaan. Kadean ngan bisa dipadukeun jeung kamanusaan lamun tabiat anu leuwih handap geus disalibkeun jeung paéh. Netep dina bebeneran sacara intelektual jeung rohani ngalambangkeun pangalaman dimeteraian. Seuneu-seuneu Taberah ngalambangkeun pamisahan ahir antara gandum jeung jukut dina padamelan Kristus ngadegkeun Bait Allahna saratus opat puluh opat rebu.

Ujian kasalapan nyaéta pambarontakan Miryam jeung Harun anu kapanggih dina Bilangan 12. Pangingetna teu béda jauh jeung pangingetna Korah, Datan, jeung Abiram, atawa Minneapolis, dina taun 1888. Pasualanna lain ngan saukur panolakan kana amanat Allah, tapi ogé panolakan kana pilihan Allah ngeunaan kapamingpinan.

Panghukuman ka para pamingpin anu nolak lain ngan ukur kana pesenna, tapi ogé kana nu mawa pesen éta, miheulaan ujian nu kasapuluh. Kapamingpinan nembongkeun dirina minangka jalma-jalma murtad pas saméméh undang-undang Minggu, anu mangrupikeun ujian nu kasapuluh. Undang-undang Minggu sajajar jeung salib, sarta dina jalan nuju ka salib, nyaéta undang-undang Minggu, kapamingpinan milih Barabbas, hiji Kristus palsu, sabab “bar” hartina ‘putra ti’ jeung “abba” hartina ‘bapa.’ Nalika ngadeukeutan ka salib (undang-undang Minggu) atawa Kadesh, kapamingpinan nembongkeun kamurtadan nu sampurna ku milih Kristus palsu sarta ogé ngedalkeun langsung ka panguasa sipil yén maranéhna teu boga raja iwal ti Kaisar.

Uji nu katujuh, kadalapan, jeung kasalapan téh nangtukeun prosés panyegelan, tapi gambaranana nyaéta ngeunaan para parawan bodo. Uji nu kasapuluh tina éta rupa-rupa uji téh nyaéta pemberontakan kahiji di Kadesh, anu ngalambangkeun taun 1863. Ti 1846 urang Ibrani dibawa ka Sinai pikeun narima Hukum. Dua loh tina Sapuluh Parentah téh mangrupikeun lambang hubungan perjangjian Allah jeung Israil baheula anu harfiah, sarta dua loh Habakkuk téh mangrupikeun lambang hubungan perjangjian Israil rohani modéren. Loh anu kadua ditepikeun dina taun 1850, sarta sakumaha Israil baheula ngucap jangji pikeun ngajaga Hukum, ku taun 1856 hiji uji panungtungan dibawa, sakumaha dilambangkeun ku para mata-mata anu ngadatangan Tanah Perjangjian. Pamadegan mayoritas anu kahontal salila tujuh taun ti 1856 nepi ka 1863 nyaéta yén gurun Laodikea téh tempat anu ku maranéhna dipikahayang pikeun paéh.

Mangsa ti taun 1844 nepi ka 1863 dicirian ku mangsa anu dimimitian ku baptisan di Laut Beureum anu réngsé ku baptisan séjén di Walungan Yordan, di tempat anu sarua pisan jeung tempat Yesus baris jadi Kristus, nalika engké Anjeunna dibaptis ku Yohanes. Baptisan di Laut Beureum nandaan hiji hubungan perjangjian jeung Israil baheula. Hubungan éta dimimitian ku hiji perkawinan anu sakaligus ngamimitian hiji prosés pangudag-udag sapuluh léngkah. Tuluy maranéhna dibawa ka Sinai sarta ngajangjikeun bakal ngajaga hukum-Na, tapi maranéhna henteu ngalaksanakeunana, tuluy gagal dina pangudag-udag anu kasapuluh jeung anu pamungkas dina pamarontakan kahiji di Kades. Sanggeus opat puluh taun, sarta sanggeus pamarontakan anu kadua jeung anu leuwih gedé di Kades, maranéhna asup ka Tanah Jangji ku dibaptis ka jero Walungan Yordan.

Sakabéh tanda-tanda patok baptisan kabeungkeut ngahiji jeung perjangjian. Sajarah omega jeung Kadesy anu kadua sajajar jeung sajarah Kadesy anu kahiji dina alpha. Pangberontakan omega Musa jauh leuwih gedé batan pangberontakan hiji bangsa sagemblengna dina pangberontakan alpha di Kadesy. Omega salawasna leuwih gedé. Dua pangberontakan éta babarengan ngagambarkeun pangberontakan jalma-jalma diajar jeung anu teu diajar dina nubuat Yesaya, anu nolak asup kana pangreureuhan tina pekabaran hujan ahir.

Tilu baptisan (Laut Beureum, Walungan Yordan, jeung Walungan Yordan), anu kahiji ti Musa jeung anu panungtung ti Kristus; ku kituna Musa téh alfa jeung Kristus omega. Hurup anu aya di

antara hurup kahiji jeung hurup ka dua puluh dua dina alfabét Ibrani, nyaéta hurup ka tilu welas, nalika di hijikeun sarta nuturkeun hurup kahiji, anu satuluyna di hijikeun kana hurup panungtung, nyaéta hurup ka dua puluh dua, ngabentuk kecap Ibrani “bebeneran.” Baptisan anu di tengah nyaéta Walungan Yordan jeung Kades. Baptisan kahiji di Laut Beureum dituturkeun ku baptisan di Yordan. Tapi baptisan kahiji di Yordan ditunda salila opat puluh taun nepi ka kadatangan anu kadua ka Kades jeung baptisan Yordan anu sajatina. Baptisan anu katilu, anu ngagambarkeun waktu panglongokan pikeun urang Yahudi, geus sumping nalika Kristus ngamimitian padamelan-Na pikeun netepkeun perjangjian salila saminggu, minangka kacumponan Daniel salapan jeung ayat dua puluh tujuh, sarta éta mangrupa jam pangadilan pikeun Israil baheula.

Baptisan kahiji di Laut Beureum téh nyaéta pekabaran malaikat kahiji, sarta dua kadatangan ka Kades ngagambarkeun hiji “panggandaan”, sabab dina kadatangan kahiji ka Kades jeung Walungan Yordan dinya diwakilan pabalatakna umat perjangjian Allah, sedengkeun dina Kades anu kadua pabalatakna para pamingpin dinyatakeun. Kades jeung dua kadatangan éta ngagambarkeun panggandaan pekabaran malaikat kadua, tempat dua golongan dinyatakeun, sarta duanana golongan diwakilan ku rahayat ogé ku kapamingpinan. Baptisan Kristus nyaéta pekabaran malaikat katilu nalika gandum jeung jukut jahat dipisahkeun, saperti Israil baheula dipisahkeun ti panganten awéwé Kristen anu dinikahan ku Kristus dina jam pangadilan Israil baheula.

Mangsa taun 1844 nepi ka 1863 nya éta Laut Beureum nepi ka pambarontakan kahiji di Kades. Taun 1844 nya éta pameuntasan Laut Beureum, taun 1846 nya éta manna, lambang tina ujian Sabat anu ku kulawarga White dipalampah kalayan hasil dina taun 1846 nalika maranéhna nikah. Dina taun 1849 Gusti ngulinkeun panangan-Na pikeun kadua kalina guna ngumpulkeun umat-Na. Mantenna parantos ngumpulkeun maranéhna salila pesen malaikat kahiji nalika nu kahiji tina papan-papan Habakuk sumping kana sajarah, sarta papan anu kadua dirancang pikeun tujuan anu sarua.

Tabél oméga 1850 dimaksudkeun pikeun ngumpulkeun jeung nguji, sabab éta pisan anu dipigawé ku tabél alfa 1843. Malaikat kahiji miboga hiji tabél, sarta malaikat katilu ogé miboga hiji tabél, sabab anu kahiji téh alfa jeung anu katilu téh oméga. “Dua tabél” téh mangrupa tanda-tanda jalan milik malaikat kahiji jeung katilu—lain milik anu kadua. Mangsa nubuat tina “tabél-tabél” dimimitian ku hiji tabél anu ngandung kasalahan sarta ditungtungan ku hiji tabél anu tanpa kasalahan. Sajarah di antara dua tabél éta téh sajarah malaikat kadua, nalika bagan éta disisihkeun nepi ka taun 1850.

Sanggeus taun 1843 lekasan dina 19 April 1844, bagan 1843 dipiceun, sabab dina waktu éta kaliru ngaramal taun 1843. Ti 19 April 1844 nepi ka 1850 teu aya méja Habakuk. Dina sajarah malaikat kadua, teu aya bagan jeung—Babul rubuh. Alfa téh hiji méja, omega téh hiji méja, jeung bagian tengahna nyaéta rubuhna Babul; hiji lambang pamberontakan anu pakait jeung mangsa nalika teu aya méja. Mangsa sajarah méja-méja Habakuk ngandung tandatangan bebeneran.

1850 dipitrakeun ku Sinai jeung dipasrahkeunana Hukum. Kajadian éta dipiéling ku Pentakosta, nalika dua roti ayun diangkat ka luhur. Prosés ngangkat roti ayun éta dipagambarkeun ku nyitak jeung ngamajukeun tabel dina bulan Méi 1842, sarta ku sajarah taun 1849 nalika bagan kadua

disusun jeung taun 1850 nalika éta geus sayaga. Mangsa éta dipagambarkeun dina garis Kristus minangka lima puluh poé ti kabangkitan-Na nepi ka Pentakosta, hiji mangsa anu kabagi jadi opat puluh poé dituturkeun ku sapuluh poé.

Taun 1849 Kristus ngalegaan leungeun-Na pikeun kadua kalina, sarta dina taun 1850 papan kadua Habakuk parantos sayaga, jeung prosés pangajaran anu nungtun ka Kades maju terus. Dina taun 1856 ujian panungtung tina sapuluh ujian Israil baheula sumping nalika cahaya anyar ngeunaan wahyu nubuat dasar Miller diterbitkeun dina majalah gerakan éta. Salila dua rébu lima ratus dua puluh poé nubuat, ti taun 1856 nepi ka taun 1863, para mata-mata asup pikeun nalungtik tanah éta. Dina taun 1863 maranéhna milih pamimpin anyar pikeun mawa maranéhna balik ka Mesir.

Urang baris neruskeun bebeneran ieu dina artikel salajengna.

Dina hiji panempoan anu dipasihkeun ka sim kuring di Bordoville, Vermont, tanggal 10 Désémber 1871, sim kuring dipintonkeun yén kalungguhan salaki sim kuring téh kacida héséna. Aya tekanan ku pangregep jeung pagawean anu nanggung kana anjeunna. Dulur-dulurna dina palayanan henteu ngalaman beban-beban ieu pikeun dipikul, sarta maranéhna henteu ngahargaan pagawean anjeunna sakumaha mestina. Tekanan anu terus-terusan kana anjeunna geus ngabeuratkeun anjeunna boh dina pikiran boh dina jasmani. Sim kuring dipintonkeun yén hubungan anjeunna jeung umat Allah téh, dina sawatara hal, sarupa jeung hubungan Musa ka Israil. Aya jalma-jalma anu nganggerendeng ngalawan Musa nalika dina kaayaan anu nyorangan jeung sesah, sarta aya ogé anu nganggerendeng ngalawan anjeunna.” Testimonies, jilid 3, 85.